

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822200992
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8822200992.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., Komenského 50, 042 48 Košice, IČO: 36 570 460, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie 788,18 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 30,- eur.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 754,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 30,- eur od 1.6.2020 do 22.9.2022, vo výške 5% ročne zo sumy 215,82 eur od 1.6.2020 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 530,23 eur od 20.10.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

11

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.04.2022 domáhal vydania rozhodnutia ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 788,18 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 245,82 eur od 01.06.2020 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 530,23 eur od 20.10.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca má so žalovanou uzavretú Zmluvu č.1331/D/2004 v znení Dodatku č. 1 o dodávke vody a odvádzaní odpadových vôd podľa z.č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách k odbernému miestu E. XXX, XXX XX E.. Žalobca eviduje voči žalovanej neuhradené faktúry za vodné a stočné, za obdobie od 01.11.2019 do 28.09.2020, penalizačnú faktúru č. 8500001291 vyhotovenú za z dôvodu oneskorenej úhrady predchádzajúcej vyúčtovacej faktúry. Ďalej žalobca eviduje poplatky za upomienky k vystavenej penalizačnej faktúre, účtované v zmysle platného cenníka „Vybrané výkony a služby“, pol. 25. Žalobca vyúčtoval ceny v zmysle príslušných rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví SR a ceny platné v čase poskytnutých služieb. Ide o neuhradené faktúry č.2500079657 splatnú 31.05.2020 na sumu 245,82 eur, č.2500187550 splatnú 19.10.2020 na sumu 530,23 eur, č.8500001291 splatnú 29.04.2021 na sumu 7,13 eur, č.1400027424 na sumu 5,00 eur, spolu 788,18 eur. Do podania žaloby nedošlo

k úhrade. Žalobca si uplatňuje i zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadřila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to faktúrami č.2500079657, č.2500187550, č.8500001291, č.2125823270, stavom účtu, upomienkou, zmluvou o dodávke vody a odvádzaní odpadových vôd z 11.3.2004, dodatkom č. 1 k zmluve z 31.1.2007, cenníkom platným od 19.11.2020, vyjadrením žalobcu z 12.9.2022 s prílohami, a to kalkuláciou nákladov, dodatkom č. 3 k zmluve č. 33860/2010, podacím hárkom z 13.5.2021, upomienkou č.1000003543, poštovým podacím hárkom z 6.8.2020, upomienkou č. 1000014056, poštovým podacím hárkom z 26.10.2020, písomným podaním žalobcu zo dňa 29.9.2022 s prílohami, príjmovým pokladničným dokladom č. HP22VT200439 a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 11.03.2004 bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá Zmluva číslo 1331/D/2004 o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaní odpadových vôd .

Podľa článku 2 bod 2.1 až 2.3 Predmetom zmluvy je podľa špecifikácie uvedenej v článku IV tejto zmluvy: dodávka pitnej vody z verejného vodovodu, odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie, odvádzanie vody z povrchového odtoku (voda z atmosférických zrážok odvádzaná verejnou kanalizáciou). Dodávka vody je splnená vtokom vody z verejného vodovodu do vodovodnej prípojky. Odvádzanie odpadových vôd je splnené vtokom odpadových vôd vypúšťaných zo zariadenia producenta (kupujúceho) do verejnej kanalizácie.

Podľa článku 3 bod 1 predmetnej zmluvy, za odber vody z verejného vodovodu platí kupujúci predávajúcemu vodné. Za odvádzanie odpadových vôd verejnou kanalizáciou platí kupujúci predávajúcemu stočné a podľa článku 3 bod 3.3, cena za odber vody a odvádzanie odpadových vôd je určená Úradom pre reguláciu sieťových odvetví. Podľa článku 4, odberné miesto bolo Bystré 405.

Podľa Dodatku č. 1 k zmluve č. 1331/D/2004 zo dňa 31.1.2007 bolo pôvodné znenie bodu 5.1 čl. sa nahradilo nasledovným znením : Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné obchodné podmienky predávajúceho.

Žalobca žalovanej vystavil faktúru č. 2500079657 splatnú 31.05.2020 znejúcu na sumu 459,41 eur, faktúru č.25001875550 splatnú 19.10.2020 znejúcu na sumu 530,23 eur, faktúru č. 8500001291 s vyúčtovaním poplatku za penalizačnú faktúru v sume 7,13 eur, faktúru č.1400027424 s vyúčtovaním poplatku za vystavenie upomienky v sume 5,00 eur.

Žalobca v podaní zo dňa 12.09.2022 uviedol, že v časti nároku na zaplatenie 7,13 eur ide o nárok uplatnený na základe penalizačnej faktúry č. 8500001291 v časti výšky úroku z omeškania oznamujeme, že výška úroku z omeškania 8% ročne je zákonnou sadzbou v zmysle Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., Nakoľko zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania vznikol na základe uzavretej zmluvy č. 1331/D/2004 zo dňa 11.3.2004 v znení dodatku č. 1 zo dňa 31.1.2007, teda pred 1.2.2013, výška uplatnených úrokov z omeškania vo výške 8% ročne uvedená v penalizačnej faktúre je zákonnou sadzbou. Zmluva aj s dodatkom bola prílohou žalobného návrhu K uplatnenému nároku na zaplatenie poplatku za upomienku žalobca uviedol, že nemá sankčný charakter, nakoľko ide o refundáciu nákladov, ktoré žalobcovi vznikajú zasielaním upomienok po lehote splatnosti upomínaných faktúr. Žalobca s podaním zaslal kalkuláciu nákladov za upomienku z 30.10.2020 pozostávajúcu z troch položiek, ceny poštovného, služieb POSTservis mail Slovenskej pošty (pozostávajúcich najmä z potlačie obálok, podacieho hárku, obálokovania, orezania dokumentu, skladania prílohy na formát obálky, vkladanie prílohy do obálky,

technickej podpory) a zo správnej a výrobnjej réžie vo výške 38 %, vychádzajúca z údajov z minulých rokov, nastavenia a práce na operačnom systéme upomínania žalobcu. Žalobca s podaním zaslal Dodatok č. 3 k Zmluve s ev.č. 33860/2010 so Slovenskou poštou, z ktorého vyplývajú náklady žalobcu k službe POSTServis Mail. K danej fakturácii predložil poštový podací hárok týkajúci sa predmetnej upomienky č. 1400027424, ku ktorej účtovali poplatok 5 eur v zmysle platného cenníka, z ktorého je zrejma cena poštovného 1,55 eur. Žalobca uviedol, že mal aj ďalšie náklady na uplatnenie žalovaných pohľadávok spolu v sume 5,50 eur. Pred podaním žaloby bola žalovanému zaslaná ešte upomienka č. 1000003543 z 6.8.2020 k prvej neuhradenej faktúre č. 2500079657 a upomienka 1000014056 z 26.10.2020 k druhej neuhradenej faktúre č. 2500187550, ku ktorým si náklady neuplatňovali, nakoľko ich ešte nemali premietnuté v cenníku. Žalobca uviedol, že z poštového podacieho hárku vyplýva, že poštovné bolo 2x1,55 eur. Poštovné náklady spojené so zaslaním žaloby dňa 26.4.2022 boli vo výške 2,40 eur. Žalobca uviedol, že bez ohľadu na predloženú kalkuláciu nákladov na upomienku vo výške 5 eur, len cena poštovného za zaslané upomienky k faktúram, ktoré sú predmetom žaloby a samotnú žalobu v danej veci, predstavuje sumu 7,05 eur. V tom nie sú zahrnuté ďalšie poplatky Slovenskej pošty za zaslanie samotných faktúr, ani náklady správnej a výrobnjej réžie žalobcu. Vzhľadom k tomu máme za to, že v danom prípade účtovaný poplatok neumožňuje na úkor spotrebiteľa získať majetkový prospech, ale iba pokrýva náklady spojené s uplatnením neuhradených pohľadávok na súde.

Z kalkulácie nákladov za upomienku zo dňa 30.10.2020 vyplýva, že cena za upomienku bez DPH predstavuje sumu 5 eur, z toho platba poštovného Slovenskej pošty v sume 1,55 eur, Služby post servisu mail Slovenskej pošty v sume 0,18 eur a skutočná správna a výrobná réžia 38%, vychádzajúc z údajov z minulých rokov, nastavenia a práce na operačnom systéme upomínania v sume 3,26 eur.

Žalobca a Slovenská pošta a.s., uzatvorili dňa 11.01.2016 dodatok k zmluve s ev.č.33860/2010 o poskytnutí služby POSTServis mail.

Z podacieho hárku RE141384245SK vyplýva odoslanie zásielky žalovanej dňa 13.05.2021.

Upomienkou č.1000003543 oznámil žalobca žalovanej, že podľa jeho účtovnej evidencie ku dňu 05.08.2020 eviduje voči nej uvedené pohľadávky za dodávku vody, resp. odvádzanie odpadových vôd v sume 430,82 eur. Zároveň jej oznámil, že pokiaľ nevykoná úhradu uvedenej pohľadávky, počnúc dňom 17.08.2020 pristúpi k prerušeniu alebo k obmedzeniu dodávky pitnej vody z verejného vodovodu a odvádzania odpadových vôd do verejnej kanalizácie v súlade s §32 odsek 1 písmeno m) zákona č. 442/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov a pohľadávku bude zároveň vymáhať. Náklady spojené s prerušením a obnovením dodávky vody a odvádzania odpadových vôd vo výške 103 eur vrátane DPH jej budú vyúčtované v súlade s Cenníkom VVS a.s. Košice.

Z podacieho hárku RE141114455 SK vyplýva odoslanie zásielky žalovanej dňa 06.08.2020.

Upomienkou č.1000014056 oznámil žalobca žalovanej že podľa jeho účtovnej evidencie ku dňu 23.10.2020 eviduje voči nej pohľadávku v sume 530,23 eur.

Z podacieho hárku RE141208626SK vyplýva odoslanie zásielky žalovanej dňa 26.10.2021.

Z príjmového pokladničného dokladu č. HP22VT200439 zo dňa 22.09.2022 vyplýva skutočnosť, že zo strany žalovanej došlo k úhrade faktúry č. 2500079657 v sume 30 eur a manipulačného poplatku v sume 2 eur.

V podaní zo dňa 29.09.2022 žalobca uviedol, že dňa 22.9.2022 došlo zo strany žalovanej k úhrade 30 eur do pokladne na zákazníckom centre vo Vranove nad Topľou. Žalobca uviedol, že uvedená čiastka bola zaúčtovaná na najstaršiu žalovanú faktúru č. 2500079657, splatnú 31.5.2020. Z uvedeného dôvodu žalobca vzal svoju žalobu čiastočne späť čo do výšky 30 eur na istine a v tejto časti navrhol konanie zastaviť a zaviazat' žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 758,18 eur titulom úhrady pohľadávky, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30 eur od 01.06.2020 do 22.9.2022, vo výške 5 % ročne zo sumy 215,82 eur od 01.06.2020 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 530,23 eur od 20.10.2020 do zaplataenia, 47 eur a trovy konania. Žalobca uviedol, že si uplatňuje úrok z omeškania len vo výške 5% ročne, aj napriek tomu, že zákonná výška úrokov z omeškania v danom prípade je až 8% ročne v zmysle Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., Zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania vznikol na základe uzavretej Zmluvy č. 1331/D/2004 zo dňa 11.3.2004 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 31.1.2007, teda pred 1.2.2013. Vo vzťahu k uplatňovanému poplatku za upomienku č. 1400027424 vo výške 5 eur zdôraznil žalobca, že uvedený poplatok v danej veci len čiastočne refunduje náklady žalobcu na poštovné spojené s vymáhaním predmetnej pohľadávky, ktoré boli v zmysle zaslaných dôkazov s písomným podaním žalobcu z 12.9.2022, spolu vo výške 7,05 eur. Podľa žalobcu účtovaný poplatok neumožňuje na úkor spotrebiteľa získať majetkový prospech, ale iba pokrýva náklady spojené s uplatnením neuhradených pohľadávok na súde.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikat' aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa ustanovenia §588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon 442/2002 Z.z.“) odberateľom vody (ďalej len „odberateľ“) je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má uzatvorenú zmluvu o dodávke vody s vlastníkom verejného vodovodu a ktorá odoberá vodu z verejného vodovodu na účely konečnej spotreby vody alebo jej ďalšej dodávky konečnému spotrebiteľovi.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z.z., vodu z verejného vodovodu môže odberateľ odoberat' len na účely dohodnuté v zmluve o dodávke vody.

Podľa § 32 ods. 1 písm. m) zákona č. 442/2002 Z.z., prevádzkovateľ môže prerušiť alebo obmedziť dodávku vody z verejného vodovodu alebo odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie v prípade nezaplataenia vodného alebo stočného po dobu dlhšiu ako 30 dní po dobe splatnosti.

Podľa § 32 ods. 8 zákona č. 442/2002 Z.z., v prípade, že bola prerušená alebo obmedzená dodávka vody alebo odvádzanie odpadových vôd z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. g) až n) a v odseku 6, hradí s tým spojené náklady odberateľ alebo producent.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, leš, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

V zmysle § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanovením § 53 a 54 tohto zákona a s ustanovením tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, preto súd považuje za podstatný súlad spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania s ust. § 53 a 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 i keď zmluva bola medzi stranami sporu uzavretá dňa 11.3.2004.

Z § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“) vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa §145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

Podaním doručeným súdu dňa 29.9.2022 žalobca vzal čiastočne späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 30,- eur a to pred prvým pojednávaním, súd preto v tejto časti o zaplatenie sumy 30 eur konanie zastavil.

Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na strane druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v

spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“)

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti A. B. D. F. C., A. G. H. E., B. E. a I. J. K., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Aj napriek tomu, že ide o zmluvu o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaní odpadových vôd a odvádzaní vôd z povrchového odtoku (voda z atmosférických zrážok) verejnou kanalizáciou podľa zákona č. 442/2002 Z.z., ako už súd vyššie uviedol, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. OZ, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom

obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi stranami sporu dňa 11.03.2004 bola uzatvorená zmluva o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaní odpadových vôd a odvádzaní vôd z povrchového odtoku (voda z atmosférických zrážok) verejnou kanalizáciou, ktorou sa žalobca v prospech žalovanej zaviazal realizovať dodávky vody a odvádzat' odpadové vody pre dohodnuté odberné miesto a žalovaná sa zaviazala uhrádzať cenu za uvedené služby.

Žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, keďže neuhradila žalobcom vyúčtované sumy za poskytnuté služby na základe faktúry č. 2500079657 na sumu 245,82 eur, ohľadne ktorej predmetom konania po späťvzatí zo dňa 29.09.2022 ostal iba nárok na zaplatenie sumy 215,82 eur a na základe faktúry č.2500187550 na sumu 530,23 eur. Jednalo sa o sumy fakturované za vodné a stočné.

Súd považoval za dôvodný aj nárok žalobcu na sumu 7,13 eur uplatnený na základe penalizačnej faktúry č. 8500001291, ktorý predstavoval úrok z omeškania vyčíslený za obdobie od 2.1.2020 do 28.7.2020 pri sadzbe 8% ročne, nakoľko zmluvný vzťah medzi stranami sporu vznikol na základe uzavretej zmluvy č. 1331/D/2004 zo dňa 11.3.2004 v znení dodatku č. 1 zo dňa 31.1.2007, teda pred 1.2.2013. Úroky z omeškania vo výške 8% ročne uvedené v penalizačnej faktúre tak boli vyčíslené pri zákonnej sadzbe.

Žalovaná dôvod ani rozsah žalobou uplatnenej sumy nenamietala, ani ju nijako nerozporovala. Vzhľadom na predložené listinné dôkazy žalobcom, súd považoval žalobu za dôvodnú v rozsahu uplatneného nároku po čiastočnom späťvzatí a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 754,92 eur.

Súd zároveň zaviazal žalovanú na úhradu úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30 eur od 1.6.2020 do 22.9.2022 (úhrada sumy 30,- eur žalovanou podľa predloženého príjmového pokladničného dokladu), vo výške 5% ročne zo sumy 215,82 eur od 1.6.2020 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 530,23 eur od 20.10.2020 do zaplatenia, teda odo dňa požadovaného žalobcom. Splatnosť jednotlivých faktúr, na základe ktorých si žalobca uplatnil nároky, nastala pred uvedeným dňom (faktúra č. 25000079657 bola splatná 31.05.2020, faktúra č.25000187550 bola splatná 19.10.2020).

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola od 01.06.2020 do 20.10.2022 vo výške 0,00 % p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, teda vo výške 5,00 % ročne. Súd priznal žalobcovi ním požadovanú sadzbu úrokov z omeškania, ktorá neprekračovala zákonnú sadzbu, hoci zmluvný vzťah medzi stranami sporu vznikol na základe zmluvy uzavretej pred 1.2.2013.

V časti o zaplatenie 3,26 eur spolu s príslušenstvom, ktorá predstavovala poplatky za upomienky, súd žalobu zamietol z dôvodov nižšie uvedených.

Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou

samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011).

Uvedené ustanovenie je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa, súd ho považuje za neprijateľné a pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie ÚS SR z 24.02.2011, IV. ÚS 55/2011-19)

Zároveň v prípade poplatkov takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle §3 a §39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

Podanou žalobou si žalobca uplatnil sumu 5 eur za 1 upomienku (jedna upomienka po 5 eur), ktoré bližšie špecifikoval vo vyjadrení doručenom súdu dňa 12.9.2022 a kalkulácie nákladov za upomienku zo dňa 30.10.2020. Žalobca súdu rozpísal náklady vo výške 5 eur za jednu upomienku. Súd má za to, že nejde o individuálne náklady, ktoré reálne vznikli žalobcovi v danej veci.

V súvislosti s vyššie uvedenými poplatkami, za ktoré žalobca neposkytol spotrebiteľovi žiadne protiplnenie, súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011, kde konštatoval, že cit. „Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

Obdobný názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/273/2016 z 17. 10. 2017: „Podľa odvolacieho súdu paušálna náhrada (nákladov na vymáhanie) umožňuje navyšovanie dlhu spotrebiteľa o neexistujúce náklady a tak sa táto zmluvná podmienka dostáva do rozporu s § 121 ods. 3 v spojení s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré zakazuje nevýhodnejšie dojednanie oproti ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Nemali by byť pochybnosti, že ustanovenie zmluvy o povinnosti platiť neexistujúce náklady je nevýhodnejším ustanovením oproti zákonnému pravidlu (vymáhanie iba skutočných nákladov). Inak povedané, veriteľ má právo žiadať, aby sa mu zaplatili napríklad poštovné, náklady na internet, telefón či zamestnanca, no nemôže nahradiť pracné počítanie skutočných nákladov paušálnou pokutou. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spočítavanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.“

Ide o neúčelný postup žalobcu, kde súd má podozrenie, že zámerom žalobcu je získať od dlžníka čo najviac financií, pričom nedošlo k žiadnemu protiplneniu zo strany dodávateľa za úhradu tohto poplatku. Platný právny poriadok pritom upravuje a umožňuje veriteľovi uplatniť si svoje právo v prípade omeškania dlžníka bez zbytočného navyšovania nákladov.

Kritériu prijateľnosti zmluvnej podmienky a rovnovážnosti práv a povinností strán spotrebiteľského vzťahu nezodpovedá podmienka o poplatku, ktorý nemá pre spotrebiteľa žiaden preukázateľný prínos a za ktorý sa mu nedostáva žiadneho protiplnenia. Uvedené poplatky slúžia výlučne záujmu zmluvného partnera spotrebiteľa na maximalizácii zisku spojeného s existenciou zmluvného vzťahu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.08.2014 sp. zn. 10Co/27/2013, 10Co/325/2014, rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3. 5. 2010).

Na základe uvedeného súd žalobu zamietol v časti požadovaných poplatkov za upomienky vo výške 3,26 eur a priznal žalobcovi iba sumu preukázaného poštovného z upomienky v sume 1,55 eur a služby POSTsrvisu mail Slovenskej pošty v sume 0,18 eur. Zo žalobcom predloženej špecifikácie nákladov mal tak súd za preukázané iba reálne vynaložené náklady na zaslanie jednej upomienky v sume 1,55 eur, a služby POSTsrvisu mail Slovenskej pošty v sume 0,186 eur, čo žalobca preukázal predložením elektronického podacieho hárku s upomienkou (ePodací hárok) a Dodatkom č.3k zmluve č.33860/2010 zo dňa 11.01.2016. Pokiaľ ide o ďalšie reálne vynaložené náklady, na ktoré žalobca v priebehu konania poukázal, tieto neboli žalobcom vymedzené ako predmet konania v petite žaloby.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 788,18 eur s príslušenstvom. V časti o zaplatenie sumy 754,92 eur s príslušenstvom súd žalobe vyhovel, v časti o zaplatenie sumy 30,- eur s príslušenstvom konanie zastavil, pričom zastavenie konania zavinila žalovaná a v prevyšujúcej časti ohľadne sumy 3,26 eur, súd žalobu žalobcu zamietol.

Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. II. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017.

Ak je dôvodom späťvzatia žaloby úhrada žalovanej sumy (alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku) žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zavinil žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzatí žaloby preukáže, že žalovaný splnil po podaní žaloby uplatnený nárok. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obo/12/2018 z 20. 11. 2018)

Žalobca pôvodne žiadal sumu 788,18 eur s príslušenstvom. Pokiaľ ide o späťvzatie žaloby v časti sumy 30,- eur, procesne zavinila zastavenie konania žalovaná, a to uhradením uvedenej sumy žalobcovi dňa 22.09.2022, teda po podaní žaloby a v prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 99,59 % a úspech žalovanej predstavuje 0,41%. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99% ($99,59\% - 0,41\% = 99\%$), pričom uvedenú náhradu mu súd proti žalovanej aj priznal.

V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

11

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.